

אורות השבת

בטאון הרבנות והמועצה הדתית באר-שבע וממלכת התורה בעיר האבות ע"י רשת מוסדות "קול יהודה"

גליון מס' 715

פרשת השבוע: **נשא**

עורך: הרב עוזיאל אדרי

דבר רב העיר שליט"א

הידור מצוה

ישא יהוה פניו אליך (במדבר ו, כו)
ישא ה' פניו אליך: יכבוש כעסו. (רש"י)

איתא בגמ' (ברכות כ, ב): 'אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה, רבש"ע כתוב בתורתך (דברים י, ז) 'אשר לא ישא פנים ולא יקח שוחד', והלא אתה נושא פנים לישראל דכתיב (במדבר ו, כו) 'ישא ה' פניו אליך'. אמר להם וכי לא אשא פנים לישראל שכתבתי להם בתורה (דברים ה, ז) 'ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלוקיך', והם מדקדקים עצמם עד כזית (לר"מ) ועד כביצה' (לרבי יהודה). הנה כי מפורש מכאן, דהמהדר במצוות - לקיים יותר ממה שחיבו הקב"ה, זוכה בזה שהקב"ה נושא לו פנים בדין - ואינו מדקדק עמו על עוונותיו.

ושוב מצאנו יסוד זה מפורש בדברי רש"י בגמ' (ראש השנה טז, ב), דאיתא התם: 'אמר רבי יצחק... למה תוקעין ומריעין כשהן יושבין ותוקעין ומריעין כשהן עומדין, כדי לערבב השטן'. ובביאור הדברים יעויין בתוס' (שם ד"ה כד) שפ' בשם הירושלמי, דהואיל ויודע השטן דמיתתו נקבעה ביום הגאולה בו יתקע בשופר גדול לחירותנו כדכתיב 'בילע המות לנצח' (ישעיה כה, ח) וכתב (ישעיה כז, יג) 'והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול', אזי כששומע קול השופר פעם ראשונה הוא בהול ולא בהול, אך כששומע קול השופר בשנית יודע הוא שהגיע זמנו להסתלק מן העולם, ומרוב בהלתו אין לו פנאי לקטרג על ישראל, וזהו ערבוב השטן האמור בכאן, עכת"ד. ואולם רש"י רוח אחרת עמו בזה, ופי' בזה"ל: 'שלא ישטן כשישמע ישראל מחבבין את המצוות מסתמין דבריו, עכ"ל. וכעין זה מבואר ברבינו חננאל (שם), עיין עליו. ומדבריהם עולה, דערבוב השטן אינו ענין לעצם שמיעת קולות השופר, אלא הוא משום חביבות המצוות שישראל נוהגים במצוה זו, והיינו שתוקעין ומריעין פעמיים - מיושב ומעומד אע"פ שאינם חייבים לעשות כן אלא פעם אחת בלבד, ובזה מסתמין דברי השטן באופן שאינו יכול לקטרג עליהם. ובר מן דין למדנו מדברי רש"י ור"ח הללו, גדר מחודש בחיבות המצוות, והוא שאדם מוסיף במצוה יותר ממה שהוא מחוייב בה.

ברם אכתי צריך ביאור לדבריהם, שכן מה ענין 'חביבות המצוות' - עם ערבוב השטן, וכי מי שמהדר במצוה אחת שוב אי אפשר לקטרג על שאר מעלליו. והקרוב אלי בזה, דהמוסיף מדלילה במעשה המצוה, אות וסימן מובהק הוא שאינו מקיים מצוות מפני היראה או ע"מ לקבל שכר - כעבד העושה לפני רבו, אלא מאהבת ה' הוא מקיים את מצוותיו - כבן העושה לפני אביו. והרי טבע האב שמרחם על בנו וגם פורע את חובותיו. וזהו ענין ערבוב השטן האמור בכאן, והבן.

וסימנא טבא אמינא להאי מילתא, מתוך התפילה שאנו נוהגים לומר מיד לאחר התקיעות דמעומד: 'היום הרת עולם היום יעמיד במשפט כל יצורי עולם אם כבנים אם כעבדים. אם כבנים - רחמינו כרחם אב על בנים, ואם כעבדים - עינינו לך תלויות עד שתחוננו ותוציא לאור משפטינו קדוש'. והנה אין מבוואר בגוף תפילה זו, מהו כור המבחן בו יזכה האדם למסלול 'הבנים' שהיא מידת הרחמים - 'רחמינו כרחם אב על בנים', או למסלול 'העבדים' הנשפטים עפ"י מעשיהם - 'עינינו לך תלויות עד שתחוננו ותוציא לאור משפטינו'. ברם לפי המבואר אתי שפיר, שכן תפילה זו נאמרת אחרי התקיעות דמעומד שאיננו מחוייבים בהם - ובזה אנו מגלים דעתנו שהננו מקיימים את מצוות השי"ת כבן המשמש לפני אביו, וכדפי'.

וגדולה מזו מצאתי כתוב בשם בעל ההפלאה, אשר הוסיף לחדד ביאור זה עפ"י מאמר רבותינו בגמ' (יומא פו, ב) דעל ידי תשובה מיראה נהפכין לו הזדונות לשגגות, אך על ידי תשובה מאהבה נהפכין לו זדונות לזכויות. והואיל וחייבוב המצוות מגלה על עבודת השי"ת מאהבה כדפי', הרי כשרואה השטן שישראל מחבבין במצוות מיד הוא נמנע מלקטרג על עוונותיהם, שכן אם יזכירם מיד יתהפכו כולם לזכויות, ולכן הוא מעדיף לשמור על זכות השתיקה. הרי לפנינו הבטחה נשגבה עד למאוד אליבא דרש"י ור"ח, שכן לדבריהם לא זו

המש"ך דבר רב העיר במדור "אורות הכשרות"

דבר העורך

הזדמנות להיהפך לבן תורה

אנו נמצאים בשבת אחרי החג הנכסף חג מתן תורה זה הזמן להתעלות ולהחליט להיהפך לבן תורה אמיתי. כתב הרמב"ם סוף הלכות שמיטה ויובל: 'כל איש ואיש מכל באי העולם אשר נדבה רוחו אותו והבינו מדעו להיבדל לעמוד לפני ה' לשרתו ולעובדו לדעה את ה', ופרק מעל צווארו עול החשבונות הרבים הרי זה נתקדש קודש קודשים ויהיה ה' חלקו ונחלתו לעולם ולעולמי עולמים'.

בגמרא (פסחים ס"ח): מסופר שרב יוסף היה עורך סעודה חגיגית בחג השבועות, והיה אומר 'אי לאו האי יומא כמה יוסף איכא בשוקא'. וכפי שמפרש רש"י, שאם לא היה היום הזה יום חג השבועות שבזכותו למדתי תורה ונתרוממתי, הרי היה הרבה בשוק ששם יוסף, וגם אני הייתי בניהם'.

כשיהודי לומד תורה, היא גורמת לו להתרומם ולהתעלות מעל גדרי המציאות שהוא נהפך לבן תורה אמיתי עדין נפש עד שכל העולם מתגאים בו ואומרים 'שראל אשר בך אתפאר'.

הרב עוזיאל אדרי

רב קהילת קודש 'שבעי ישראל' שכונה יא' באר שבע

לוח זמנים שבועי

מדוייק לבאר-שבע

שבת קודש	יום א'	יום ב'	יום ג'	יום ד'	יום ה'	יום ו'	יום ז'	לוח הזמנים לפי שעון "קיי"
10.6.17	9.6.17	8.6.17	7.6.17	6.6.17	5.6.17	4.6.17	4.6.17	עלות השחר
4:07	4:08	4:08	4:08	4:08	4:16	4:16	4:16	זמן טלית ותפילין
5:41	5:41	5:41	5:42	5:42	5:42	5:42	5:42	זריחה - הנץ החמה
19:47	19:47	19:46	19:46	19:45	19:45	19:44	19:44	שקיעה
20:04	20:04	20:03	20:03	20:02	20:02	20:01	20:01	צאת הכוכבים
8:24	8:24	8:24	8:24	8:24	8:24	8:24	8:24	סוף ק"ש לדעת מג"א
9:06	9:06	9:06	9:06	9:06	9:06	9:06	9:06	סוף ק"ש להתנאי הגר"א

זמני הדלקת הנרות

נשא
ויהי איש
19:17
20:15
21:10

פרשת השבוע:
הפטרה:
כניסת השבת:
יציאת השבת:
רבינו תם:

אורות הפרשה

"למעול מעל בה" כהה הספורנו: הפסוק כאן מדבר על גזל הגר. העושה כן, מעל בה, כי מי שגזל את הגר, שבא לחסות תחת כנפי האמונה היהודית, גורם לחילול ה', והרי הוא כמועל בקודש.

"איש או אישה כי יפליא" כהה האבן עזרא: אם נמצא איש הפורש מתאוות העולם הזה, ומבקש להתקדש כולו לה' - הרי זה בגדר פלא, לפי שרוב בני האדם אינם נוהגים כך, אלא הולכים אחרי תאוות ליבם.

אומר האדמו"ר מגור ז"ע: א על פי סדר מסכתות התלמוד קודמת מסכת נזיר למסכת סוטה. בכך הטו חכמינו דרך חדשה - שיתחיל אדם בנזירות אף שעדיין לא התרחק לחלוטין מהרע, כי עשיית הטוב תבטל ממילא את הרע.

כהה המעיין של תורה: פרשת נזיר נסמכה לפרשת סוטה, שכן חטאה של אשה סוטה מנוגד לשכל הישר ולאנושיות. ולכן, אם העולם בעינינו השפלים נוהג בניגוד לשכל, חייבים גם בעינינו קדושה לנהוג למעלה מהשכל. במצב כזה יש מקום לפרשת נזיר.

"חומץ יין וחומץ שכר לא ישתה" רבי עזיאל הורוויץ ז"ע: **שאכל את החוזה מלובבלין ז"ע:** א מפני מה יש כאלה שבאים לידי התחברות עם הקב"ה אע"פ שהם לא בשמחה אלא על ידי לימוד התורה בלבד ואילו החסידים שמים דגש גדול על העניין להיות בשמחה תמיד ומתחברים להקב"ה על ידי סעודת התועודות ו'משקה'. השיב לו הצדיק, כי מדברי חכמינו ז"ל ברור ש'משקה' מקרב את ליבו של האדם יותר מתורה, שכן ביין נסך האיסור מוחלט וחומר מאד "אסרו ינם משום בנותיהם", ואילו בתורה מצוינו שלמד רבי מאיר מ'אחר' ולא חשש...

"יאר ה' פניו... ישא ה' פניו אליך" כהה ה"כותנות אור": נאמר בזוהר הק': שאותיות השם הקדוש שהיו חרותות על הציץ, היו מאירות ונוצצות, כך שכל מי שהציץ בהן היה ליבו נשבר בקרבן, ועל ידי זה היו חטאיו מתכפרים. דבר זה מרומז בפסוק "יאר ה' פניו" - בכך ששמו של ה' האיר, חזרו בני ישראל בתשובה, ודבר זה הביא לידי "ישא ה' פניו אליך".

"ישא ה' פניו אליך" אומרת הגמרא במסכת ברכות: אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה: ריבוננו של עולם, כתוב בתורתך "אשר לא ישא פנים ולא יקח שוחד", והלא אתה נושא פנים לישראל, שנאמר "ישא ה' פניו אליך". אמר להם: איך לא אשא פנים לישראל! שכתבתי להם בתורה "ואכלת ו'שבעת" וברכת את ה' אלוקיך", והם מדקדקים על עצמם לברך גם כאשר לא "שבעו" ואכלו רק עד כזית וכביצה.

"ויהי המקריב ביום הראשון... נחשון בן עמינדב למטה יהודה" כהה ה'אור התורה: "ביום הראשון" - בגמטריה 620, כמניין 'כתר'. לכן, ביום זה הקריב שבט יהודה, שכתר המלכות ניתן לו.

"זאת עבודת משפחות בני הגרשונים... ומשמרתם ביד איתמר" כהה ה'אור התורה: "גרשון", מלשון גירוש, רומז לגירוש והרחקת הרע. "איתמר", מלשון אמירה ודיבור, רומז לכוח הרוחני הנפלא הטמון בלדבר לחזור ולשנן כל הזמן בבית ובדרך את דברי תורה. וזהו גם הקשר בין בני"גרשון לאיתמר" - ה"דיבור" בתורה מפריד את הרע מהטוב ו"מגרש" אותו בקל.

"כי נזר אלוקיו על ראשו" כהה ה'אור תורה: "נזר אלוקיו" רומז לאור האלוהי עליון ונשגב שהוא למעלה מהתגלות בעולם ואינו מתלבש בו, ככתר שלובשים אותו על הראש. אדם המתעלה מעל תאוות העולם ופורש מהם, זוכה לבחינת "נזר" מלשון "כתר" לסייעתא דשמיא וגילוי האור האלוהי שלמעלה מהעולמות.

"זאת חנוכת המזבח ביום" הימשח אותו... זאת חנוכת המזבח "אחרי" הימשח אותו" אומר האדמו"ר מגור ז"ע: א יש להשתדל כי ההתחדשות המתעוררת באדם "ביום" חנוכת המזבח שהיא תישאר ותצמיח פירות טובים גם "לאחר מכן" ולא תתיישן,

אורות הכשרות

בלבד ש'התובע' אינו מקטרג כמתבאר מדברי התוס', אלא שהוא עצמו הופך להיות סניגור! וכל כך למה... בשביל 'חיבוב המצוות'. **ובזה** אמרתי לבאר דברי הכתוב 'רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה' (דברים ד, כו). ויש לתמוה, מדוע נמנע ממשה רבינו ע"ה הזכות להמשיך ולשפוך את שיחו לפני ה'. ולאור האמור לפנינו, שוב לא יפלא מדוע נמנע ממשה להמשיך ולהתפלל לפני ה'. שהרי אין לך ביטוי של אהבת ה' וכיסופין לקיים את כל מצוותיו, כדוגמת מי שמוכן להתפלל חמש מאות וחמש עשרה תפילות (כמנין ואתחנן) שנאמרו כולן בלשון שירה (כדברי בעל הטורים - שירה נוטריקון ואתחנן). ולכן הפסיקו הקב"ה בתפילתו, יען כי המשתוקק לקיים מצוות באהבה, אין מידת הדין יכולה לעמוד בפניו, כדפי'.

ובשכר זאת נבין שתי הבטחות מופלאות מדברי הגאון החיד"א זצ"ל. להנה איתא בגמ' (שבת קיח, ב) 'כל המשמר את השבת כהלכתו אפילו עבד עבודה זרה כדור אנוש מוחלין לו, שנאמר אשרי אנוש יעשה זאת... שומר שבת מחללו - אל תקרי מחללו אלא מחל לו'. וכתב החיד"א (עבודת הקודש) בשם גורי האריז"ל, שגם המענג את השבת מתוך שמחה דהיינו שטורח בהכנות השבת בשמחה וכו', הרי זה נמחלין לו כל עוונותיו, ע"ש. ועוד כתב החיד"א (שם אות כד): 'צריך לומר שירת הים בשמחה רבה ובנעימה וכו', והוא סגולה לכפרת עוונותיו כידוע, ע"ל. ומקור דבריו הוא מדברי הזוה"ק (מובא במשנה ברורה אר"ח סימן נא ס"ק ז), דעל ידי אמירת שירת הים בשמחה מוחלין לו כל עוונותיו, ע"ש. וצריך ביאור מה ענין הכנות השבת בשמחה או אמירת שירת הים בנעימה - לכפרת עוונות. ברם לאור המבואר באורך מאמר זה אודות סגולת כפרת העוונות שיש בחיבוב המצוות, יובן היטב, והבן.

מרגלית בפיו של הגר"ח שמואלביץ זצ"ל: 'המעשים אינם מוכיחים על גדלות האדם, אלא האדם קובע את גדלות המעשים', והראיה לכך מדברי הגמ' (בבא מציעא פו, ב): 'בזכות חמאה וחלב שנתן אברהם אבינו לאורחים, זכו בניו למן ארבעים שנה במדבר. ובזכות יוקח נא מעט מים, זכו בניו לבארה של מרים', ע"ש. ויש לתמוה, וכי יש אדם שלא יגיש לאורחיו 'מעט מים' או 'חמאה וחלב', וא"כ מדוע זכו בניו לשכר מופלג כל כך של מן ובאר מים ארבעים שנה במדבר. ברם, לא המזון שהגיש אברהם לאורחיו קבע את גודל המעשה, אלא המסירות נפש - 'והוא יושב בפתח האוהל כחום היום' ביום השלישי למילתו, היא שקבעה את גודל המעשה והשכר שבא בעקבותיו!

ישמע חכם ויוסף לקח להתחזק בחיבוב המצוות, ובה יבטל מעליו כל המטטיגים והמקטרגים.

22 כסלו 5772 אורח ומזבח

הרב יהודה דרעי

הרב הראשי וראב"ד באר-שבע

"בד"ץ" מזהדרין

שע"י
הרבנות הראשית באר-שבע
מחלקת "כשרות מזהדרין"

בראשות כב' המרא דאתרא הרה"ג יהודה דרעי שליט"א

להסיר מכשול

לאור תלונות מתושבי העיר על הטעיה בכשרות
הרינו מבהירים בזאת:

כל עסק אשר יש לו כשרות וגילה בלבד
ומפרסם שיש לו מוצרים בד"ץ
כגון: בשר, ירק, גוש קטיף וכו'

אין אנו אחראים לכשרות המהדרין במקום
תעודת ההכשר הינה על כשרות וגילה בלבד.
בכשרות מהדרין יש לבדוק את תעודת הכשרות למהדרין.

אורות ההלכה

חשובות הלכתיות משולחנו של מורינו המרא דאתרא הרה"ג יהודה זרעי שליט"א

"הלכות דברים האסורים משום סכנה"

בבית המת וסביבתו, אלא יש לשופכם כמבואר לעיל. אולם במקום צורך, יש לסמוך על דברי המקילים שלא נאסרו המים אלא בשתיה ובישול אבל לא לשאר דברים כגון רחיצת פניו וידיו.

ש - מה דין התבשילים שהיו בבית המת?

ת - מנהג שפרכת המים אשר בבית המת, הוא דוקא בבית, אבל לא בשאר משקין או תבשילים כולל מרקים למיניהם. זאת ועוד, אפילו מים שהיה מעורב בהם דבר כל שהוא כגון מלח או חומץ ושמן וכדומה, או אפילו קוביות קרח או מי סודה, אינם נאסרים ואין צריך להחמיר בהם כלל. ומכל מקום מים לחוד אפילו שהיו חמים, יש להחמיר בהם.

ש - כיצד יש לנהוג בזה בשבת ויום טוב?

ת - יש אומרים, שדין זה נוהג גם בפי שנפטר בשבת ויום טוב. אך יש אומרים שאם נפטר בשבת ויום טוב, לא נאסרו המים ואין צריך לשופכם גם בצאת השבת. וכן עיקר ההלכה.

ש - אלו מאכלים קלופים שעבר עליהם לילה אחד, נאסרו משום רוח רעה?

ת - ביצים קלופות או שומים ובצלים קלופים שעבר עליהם לילה אחד, יש להזהר שלא לאוכלם, מפני ששורה עליהם רוח רעה. במה דברים אמורים, כשהיו מקולפים לגמרי וגם לא נתערב בהם מאכל כל שהוא. אבל כל שנתר בהם אפילו מעט מקליפתם, או שהיה מעורב בהם מיני תבלינים, או שנתערבו באוכלים אחרים כגון סלט או שאר מעשה קדרה - הן בבישול והן בכבישה, אין לחוש לרוח רעה.

ש - מה דין מאכלים שהונחו תחת המיטה?

ת - מאכלים חיים או מבושלים שהונחו תחת המיטה ועבר עליהם לילה אחד, בין שהיו מבושלים ובין שהיו מגולים, יזהר שלא לאוכלם מפני רוח רעה ששורה עליהם. ומכל מקום אין להחמיר בזה אלא במיטה שיושנים עליה, אבל במיטה שרק יושבים בה כגון ספה וכדומה, יש לסמוך על דברי המקילים ובפרט במקום הפסד מרובה.

ש - אלו משקין מגולים נאסרו, והאם אסורים המה רק בשתיה או גם לשאר דברים כגון רחיצה ונטילת ידיים?

ת - משקין שהיו מגולים בין ביום ובין בלילה, אסורים חכמים, ואלו הם: מים ויין חלב ודבש. אבל שמן וחומץ ושאר משקין, לא נאסרו. ואמנם עיקר טעם האיסור הוא שמא יטיל בהם נחש ארס, מכל מקום גם בזמן הזה שאין נחשים מצויים בינינו יש להחמיר בזה, מפני כמה טעמים אחרים של סכנה שאינם ידועים לנו. והוא הדין לדבר מצוה, לפיכך אין לקדש או להבדיל עליהם. ועל כל פנים לא נאסרו אלא בשתיה, אבל לשאר דברים כגון רחיצה וכיבוס או נטילת ידיים, לא נאסרו. ואם הונחו בתוך מקרר כשהם מגולים, דינם כמי שהיו מבושלים ומותרים הם גם בשתיה.

ש - מה דין מים שנמצאו במקום בו נפטר המת?

ת - בית שנפטר בו מת ליע, יש לשפוך כל המים שבכלים שהיו מגולים. ולפי הנראה ראוי להחמיר בזה גם אם היו מונחים בתוך מקרר כשהם מגולים. והוא הדין במת שאין מתאבלים עליו, כגון תינוק פחות משלושים יום או גוי. ויש נוהגים לפתוח לזמן מועט כל הברזים שבבית. במה דברים אמורים, כשמת באותו הבית, אבל אם מת במקום אחר כגון בבית חולים, אין צריך להקפיד בזה בבית הנפטר.

ש - ומה דין המים אשר בבתי השכנים?

ת - נכון שגם השכנים ישפכו המים שבכלים שהיו מגולים. וראוי שלפחות יעשו כן שתי בתיים מכל צד. ואם נפטר המת בבנין רב קומות, יעשו כן כל השכנים שבאותה קומה. ועל כל פנים בבית חולים, אין צריך להחמיר בזה אלא בחדר המת ושני חדרים מכל צד.

ש - האם מים שבבית המת וסביבתו, נאסרו רק בשתיה או גם לשאר דברים כגון רחיצה ונטילת ידיים?

ת - לכתחילה טוב להחמיר שלא להשתמש כלל במים מגולים שנמצאו

כיצד לזכות בתורה?

"אמר ריש לקיש אין דברי תורה מתקיימין אלא במי שממית עצמו עליה" (שבת פ"ג)

שאת היצה"ר אי אפשר בשום אופן לנצח אלא ע"י לימוד דף גמרא עם פירוש רש"י ותוספות. והוסיף על זה האדמו"ר מצאנז: ומי לנו גדול ועד נאמן יותר מהגה"ק מדוקלא זיע"א שהיה צדיק יסוד עולם ובעל נשמה גדולה וקדושה ועם כל זה שהיה כל רגע מימי חייו דבוק בוצרו ללא הפסק כלל. לא הועילו לו הסיגופים והתעניות אלא אך ורק לימוד הגמרא עם פירוש רש"י ותוספות.

מסופר על ה"חתם סופר" זיע"א: בילדותו היה מאריך מאד בתפילתו ומתחנן לה' שיהיה תלמיד חכם. לעומת זה חברו היה ממהר בתפילתו. פעם אחת אמר לו חברו דע לך שבזמן שאתה מאריך בתפילתך אני מספיק ללמוד עמוד גמרא והרי הנהגתך זו היא ביטול תורה. ענה לו ה"חתם סופר": הגמרא אומרת "כל המאריך בתפילתו מאריך לו ימיו ושנותיו". אם כן בשנים אלו שיוסיפו לו מן השמים בהם אני אשלים את מה שלמדת. כך זכינו למאור הגדול ה"חתם סופר" זיע"א.

סיפר הגה"ק רבי חיים מאיר ממוז'לניץ זיע"א על רבינו ה"ח" זצוק"ל: שהיה ידוע ומפורסם בדורו שכל "חולה" שבא ונכנס לתוך ד' אמות של הלכה שהיה רבינו הכי"ח יושב ולומד שם לרוב גודל ניגעתו העצומה בלימוד התורה היה אותו החולה מתרפא מיד במקום ממאור קדושת תורתו.

מסופר על הגה"ק ה"דרכי תשובה" זצוק"ל: פעם נכנס אליו אברך אחד וביקש ממנו שיתפלל בעדו שיוכה שיהיה לו "התמדת התורה" ענה לו הרב: איך אוכל להתפלל עד דבר שתלוי "בבחיירה" והרי "התמדת התורה" היא מצוות עשה מדאורייתא שנאמר "והיגית בו יומם ולילה" ודבר זה תלוי בבחיירתך ובתוקף ואומץ החלטתך. אלא מה שאני כן יכול לעשות זה להתפלל בעדך שתזכה לטעום את הטעם הנפלא של חשקות עריבות נעימות ומתיקות תורתניו הקי' ואז יכנס ויקבע בלבבך תשוקת ואהבת התורה וממילא לא תוכל לישון גם בלילה ולא תמהר לכבות את הנר לרוב "התמדתך בתורה" ויתקיים בך הפסוק "טעמה כי טוב סחרה" - טעם את טעמה הטוב של סחרה של תורה. ואז "לא יכבה בלילה נרה" - לא תמהר לכבות בלילה את הנר לישון לרוב "התמדתך בתורה".

סיפר ה"גאון מטשעביץ" זצוק"ל על אביו הגה"ק "הכוכב מיעקב" זיע"א: כשהיינו צעירים אבא לעולם לא הקפיד כל כך על ביטול תורה אבל הוא היה מקפיד ביותר ועומד על זה שכשאנחנו כבר היינו יושבים ולומדים שנלמד ב"התלהבות עצומה" וסיים "הגאון מטשעביץ" ואמר עם הנהגה נפלאה שכזאת ממילא מובן איך נהפכים להיות מתמידים בתורה.

הגאון רבי חיים שמואלביץ זצוק"ל ראש ישיבת מיר: היה רגיל תמיד לומר לתלמידיו "הכוחל המערבי" הוא "קודש" שהרי אין זה ממנו שכינה לעולם. אך צריך לדעת שהיושב ועוסק בלימוד התורה הרי הוא עדיף שהרי הוא מתקדש בקדושת "קודש הקודשים" שאין קדושה כמותו.

כתב בספר "אמרות צדיקים": מקובל בידנו מאת הגה"ק הרבי אבימ'ל בוכ'לעסקי זיע"א שמעלת כל לימוד חמש דפי גמרא עם פירוש הרא"ש או שני דפי גמרא עם פירוש רש"י ותוספות הרי זה נחשב לו כאילו ישב בתענית יום אחד.

סיפר הגה"ק "האזהב ישרא"ל מאפ"ט זיע"א: כשהייתי אברך צעיר בתחילת דרכי רצה היצה"ר לטורדני מן העולם. הכרזתי עליו מלחמה בכמה וכמה תעניות, אך התבוננתי וראיתי שזה לא עוזר כלום היות שע"י התעניות הרעב מתגבר ואני הולך ונחלש מיום ליום ואין לי את הכח והיכולת ללמוד בהתלהבות ובצלילות הדעת. כשראיתי שזה כך מיד החלטתי לשנות את הנהגתי, והפסקתי להתענות, ובכח האכילה שאכלתי השקעתי את עצמי בעמל ויגיעה רבה בהבנת סברותיו הדקות והעמוקות של הר"ן, וכך בנקל הצלחתי לנצח את יצרי והתפטרתי ממנו.

סיפר האדמו"ר מצאנז זיע"א שדוד זקינו ה"ה"ק מדוקלא זיע"א אמר פעם לאביו: כי הייתה תקופה שגמר אומר בליבו להכניע ולשבר את היצה"ר בכל כוחו ועשה אז סיגופים גדולים ותעניות ממושכות, אך גלות ממקום למקום כמה שנים, שם על גופו מין עשב דוקרני הנקרא "בריעכ" שצורב ופוצע מאד את הבשר ומחליש את הגוף והיה שרוי בצום משבת לשבת ועם כל זה אמר "הגאון מדוקלא" אני אומר לך

הרבנות והמועצה הדתית
באר שבע

הודעה חשובה לציבור תושבי באר שבע
משרדי הרבנות והמועצה הדתית
ברח' התלמוד 8 בשכונה ד'
**יפתחו לקבלת קהל
לאחר חג השבועות
ונחזור לתת מענה טוב ומסור
בעזה"י לשרותי הדת**

**החל מיום ראשון
י' סיון תשע"ז - 4.6.17**

זמני קבלת קהל כדלהלן:

ימים א' ב' ג' ד' ה'

בין השעות: 13:30-8:30

יום ג' אחה"צ מח' נישואין בלבד:

16:00-17:30

יום ו' קבלת לוויות בלבד,

בין השעות: 10:00-8:00

קבלת לוויות לאחר שעות
הקבלת קהל יש לפנות:

לרב אברהם לורבר

054-4348735

22 כרכי המשך לשי"ח ומתן שירותי 13א

יהושע דמרי

ממונה המועצה הדתית

יום ראשון ג' סיון תשע"ז
28.05.2017

לשכת רב העיר באר שבע
הרב יהודה דרעי שליט"א

לשאלת רבים

הננו לבשר לכל הפונים הרבים שפנו ללשכת כב' רב העיר שליט"א והביעו את דאגתם נוכח פרסום שינוי לוח הזמנים של חברת דן באר שבע החל מיום ח' סיון תשע"ז 02.06.17 אשר כלל בתוכו נסיעות בעיצומה של השבת תחת הכיתוב "מוצאי שבת".

ובכן לאחר פניה נרגשת היום של כב' הרב לחברת דן ולכל הגורמים הרלוונטיים במישור העירוני והארצי, נתקבלה בלשכתנו הבהרה ע"י אחד מבכירי החברה, שהפרסום היה בטעות יסודו והחברה בכל קווי האוטובוסים תפעל כמוצאי שבתות וחגים רק 30 דקות אחרי צאת השבת - בקיץ ובחורף. ואכן הודעה ברוח זו פורסמה לאחר מכן באתר החברה.

אנו מברכים על הבהרה זו ומחזקים את ידה של החברה להמשיך במסורת של שמירת השבת בשירות הציבורי בעיר, הנהוג זה שנים רבות בעיר באר שבע.

לשכת רב העיר תמשיך להיות קשובה לרחשי הציבור בכל דבר הנוגע לשמירת הסטטוס קוו הדתי בעיר כבימים ימימה.

לקראת שבת לכו ונלכה כי היא מקור הברכה!

בכבוד רב

ובברכת מקדשי שביעי

לשכת רב העיר

לרפואת
ר' יוסף שלמה
בר עליה
ורחל
בת סימי

העלוך מוקדש לעילוי נשמת

מרת **אסתר דרעי** ז"ל

בת מרים
ת.צ.ב.ה

אין להרוא רזמו הפילה - הגליון טענו גניזה